

כדורגל

ההר הוליד עכבר

הכל היה מוכן למאבק סוער ומתוח. היו ציעים הפרימיטיביים של מגרש הפועל פתח תקוה היו גדושים קהל נלהב, שעתיים לפני שנישקתה שריקת הפתיחה. זה היה צריך להיות הקרב המרתק והמרכזי של משחקי הליגה הלאומית השבת.

20 שנות מאבק של יוקרה השקיפו על ההר הכדורגלנים של הפועל פתח תקוה ומכבי תל-אביב. בסיבוב הראשון של משחקי הליגה ניצחו המכבים בשיעור 1:3. עתה ציפה להם יום של גשם. כדורגלני הפועל, שהפסד במשחק זה עלול היה לשלול מהם את מקומם בצמרת טבלת הליגה, רצו לא רק לנקום ולשמור על מקומם. הם היו חייבים גם להוכיח לקהל אוהדיהם שהפסדם האחרון בליגה, בתוצאה של 0:4 להפועל תל-אביב, היה רק פרי של חולשה מקרית.

הרקע היה מוכן. היה גם כוח אדם לבני צוע. מול הקבוצה הפתחתקואית בהרכב של כוכבים ותיקים בראשותם של סטלמן, קאופמן, נהרי ורצבי, אליהם צורפו צעירים נמרצים כמו רוזנטל ורוחמן, ניצבה קבוצת מכבי תל-אביב, הצעירה והמבטיחה ביותר מבין קבוצות הליגה הלאומית.

אולם כאשר החל הכדור להתגלגל, התי ברר כי ההר הוליד עכבר. שום דבר שהתי חולל על המגרש לא הזכיר קרב ברמה ובאיכות מצופים.

לא לניצח ולא להפסיד. אי-אפשר לטעון שהמתח המעצבן הוא שגרם לכך שהמבצעים שנראו על המגרש היו חסרי מחשבה; ההתקפות היו בלתי תכליתיות; מהלכי הכדור והשחקנים היו גסים ופשוטיים; לא נראו כמעט שום מבצעים מרתקים, ורק לעיתים נדירות נבעט כדור לשער.

כיום שורר מתח דומה כמעט בכל מיפגש ליגה. אם אין זה קרב יוקרה — זהו קרב נקודות, אם אין מתח בשחקנים עצמם — דואגים תאודורים להעבירו למגרש.

מה שאירע הפעם היה תוצאה של שיטה טאקטית מכוונת של שתי הקבוצות. היו אלה בעיקר המכבים שפיתחו משחק שמטרתו הייתה לא לניצח ולא להפסיד. הם התאמצו יותר להפריע ליריב מאשר לשחק בעצמם. נגרפו לכך, מאוחר יותר, גם שחקני הפועל.

שיר פסול

הדמות שמעריצי דויד בן-גוריון המיניו יותר מכלי, כדי לשמוע את תגובתה של תוצאת ההצבעה בוועידת מפא"י, היתה פודה בן-גוריון. זו סיכמה את דעתה במשפט אחד: "גם כן נצחון של אשכול! כל הפראנקים תומכים בו, ובראשם ש"י" רית וישעיהו!". במוצאי-השבת ציל צל קול נשי למערכת דבר, ביקש למסור ידיעה לפירסום בשמו של ראש-הממשלה לוי אשכול. הכתבנית שרשמה את ההודעה העירה לפועל כבלפון: "אוף, נשבר לי כבר מהאשכול הזה! האשה מהעבר השני הופתעה: איך את מדברת? תני לי מיד את העורך!" רק אז זיהתה את עצמה כמלריס אשכול, רעייתו של ראש הממשלה. כש קיבלה את העורך נופה באוזניו: "רצוי שתלמד את הכתבנית שלכם לדבר בכבוד על אדם מבוגר ממנה, שהוא גם ראש הממשלה". העורך התנצל בפני הגברת אשכול, רשם בעצמו את המשך הידיעה מפיה. "ח"כ מפא"י שמואל ריין עבר השבוע ברחוב לילבלום בתל-אביב. נהגי מוניות שהכירוהו, החלו מדברים ביניהם בקול רם אודות בנו. אמר אחד מהם: "מה אתם אומרים לזה? מויש'ל'ה ריין רוצה להיות ראש-ממשלה". האב הסתובב, ובמלוא הרצין נתן שאל את הנהג: "למה לא?". ריין עצמו התעניין אותה שעה בוועידת מפא"י בבניה אחרת. כשראה כי צלם העולם הזה הירבה לצלמו שאל אותו: "מה אתה מצלם אותי כל-כך הרבה? מה אתם עושים עם כל הצילומים האלה?". הצלם הסביר לח"כ כי הצילומים מתוייקים בארכיון ובכרטיס מיוחדת. הגיב ב: "אני בטוח שיש לי אצלכם כרטיס שחור?". מאוחר יותר, כאשר משה שרת סיים את נאומו הדר מתי בפני צייר הוועידה, ביקשה יעל ריין לעלות על הבמה. אביה תפס אותה בידה ואמר לה: "גברת ריין בואי כבר, אנחנו הפסדנו את המערכה!". לשר הסעד יוסף בורג, שנכח כאורח בוועידת מפא"י, היתה בקשה אחרת לצלם. אמר הוא: "אשתי ארבת לראות אותי בלי כרס. אז כשתפרסמו את הצילום, תרטשו את הבטן, כך שאהיה יפה!". הוויכוח הפנים-מפלגתי המתנהל לאחרונה במק"ע עבר גם לפסים ספרותיים. הקרבן: שיר שנכתב בידי משורר המפלגה אלכסנדר פן, שנפסל על-ידי מערכת קול-העם. הסיבה: מובעים בו רעיונות שבתגודו כסטייה לאומנית. לחץ מפלגתי

אנשים

הד"ר משה סנה ורעייתו מתמוגגים מנחת.

★ ★ ★

מאמר אנונימי

האישי המגוחך ביותר במדינה היה השבוע רב-אלוף יעקב דורי, מנהל הסכניון בחיפה. אחרי שהיומון הארץ פירסם בשמו כי דבר סירב להדפיס מאמר ששלח לו בו התייבב לצד דויד בן-גוריון בענין הפרשה, נאלץ דורי, נוכח הכחשת מערכת דבר להזור בו בצורה מגוחכת: הוא טען שאמנם שלח מא-

קולו הוא חלש וכמעט אינו מגיע לאוני הצופים באולם. יש לי קול מהדהד, אולי החוק ביותר בארץ, ציין גוקי. ואמנם אלה שנכתו בחזרות אישרו זאת. רק אחרי כדאי קה הסתבר כי המיקרופונים, שבעת החזרות היו מכתנים כלפי גוקי, כונו עתה כלפי התזמורת המשתיקה את קולו. מישור הצעי לגוקי להדביק גומי-לעיסה על המיקרופונים כדי להוציאם מכלל פעולה. באותו מחזמר מופיעה גם הזמרת היליה שרת, בת קיבוץ אפיקים. כאשר נשאל אביה, מנצח המקהלות יהודה שרת, שהוא אחיו של

טופול ושפנית כמועדון, פלייבוי" לראות, לא לנעת

משה שרת: "כיצד זה שנכתו של הבילוי יעקב שרת מופיעה במיוטיקל אמריקאי?" השיב יהודה: "מה יש? גם זה תפקיד אחי ראי". יורי לויטן, הקריין היהודי של רדיו מוסקבה, הוא הקריין שזמה שנים רבות מקריא את החדשות החשובות ביותר בתחנת השידור הסובייטית. היה זה הוא, שבתקופת המצור על סטאלינגרד השמיע את החדשות מהחיות, חברת ביטוח, העיר רכת בחודש הבא ערב המוקדש למלחמת העולם השנייה, במלואות 20 שנה לסיומה, הזמינה את יורי להופיע ולהשתתף בערב זה. במקרה שלא יוכל לבוא התבקש לויטן לשלוח הקלטות משידוריו בתקופת המלחמה. • משרד להקת המחול עונב מוצף לאחרונה במכתבים של צעירים ערביים מבקשים לקבלם ללהקה. היתה זו אחת התוצאות של הופעת הלהקה בנצרת. ערב אחד הופיעה בנצרת קבוצת צעירים אשר שרה וגיגנה מתחת לחלון המלון של הלהקה. במסיבת הפרידה שנערכה ללהקה בבית משפחת אבו-נביל, לא הסתירה במ אית הלהקה והרות החיה שלה, שרה לוי תנאי, את התפעלותה ממשפחת המארחים, המורכבת כולה ממוסיקאים וזמרים, הביעה את האמונה כי גיבוש יצירה ערבית "תאפי" שר ייסוד היאטרון-מסול ישראלי וולאומי."

★ ★ ★

פסוקי השבוע

- דובר מפא"י, יוסי שריה, על מצב המפלגה לאחר הוועידה העשירית: "מפא"י בחופשה!"
- שר החינוך זלמן ארן: "מה שטוב לגוף של המורים רע לנשמה של החינוך!"
- מאז צה טונג, בראיון לסופר ה-אמריקאי אדגאר סנאו: "לניקיסה כרושצ'וב לא ערכו פולחן אישיות משום שהיה חסר אישיות."
- דויד בן-גוריון, בתשובה על הטענה שהנוער בארץ יורד: "אני כבר 58 שנה בארץ ואם בכל שנה הנוער היה באמת יורד כפי שאומרים, היינו כבר בצד השני של כדור הארץ."
- שר התיירות עקיבא גובי רין: "כולם תולים בי תקוות רבות, אך אני חושש שבסופו של דבר יתלו אותי על התקוות."

מר לדבר והמאמר לא התפרסם, אבל הוא שלח את המאמר לדבר ללא תנימה, בצורה אנונימית. • יותר פיקח היה רב-אלוף אחרי יגאל ריין, המנהל את עבודות החפירה במצדה. יום אחד קיבל ירון הודעה בטלפון הפנימי המקשר את המשלחת עם המחנה, בה הודיע לו הממונה על חלוקת דואר כי הגיעו שני מכתבים עבור אנשים שאינם נכללים ברשימת העובדים במשלחת. "למי מיועדים המכתבים?" שאל ירון. האחראי קרא את הכתובות על גבי המעטפות: יוספים פלאביוס ואדעזר בן-יאיר. ירון הבין מיד כי זאת מתיחה, הורה לדוור: "החור את המכתבים לדואר וציין שהם נפסדו". מאוחר יותר, כאשר הגיע ירון למחנה, ביקש לראות את המכתבים. הסתבר שהם הוחזרו לדואר בארבעה בחוספת ההערה: "נפסדו!"

★ ★ ★

תפקיד אחראי

אופנת הפיאות הנוכריות שהגיעה למימדים של שגעון, פסחה על שחקנית האוהל טובה פרוי. גם כאשר יכלה לגייס לעזרתה את התירוף של כורח מקצועי וללבוש פיאיה אדמונית, כפי שמחייב אותה תפקידה במחזה קורטוב של זבש, העדיפה טובה להיות טבעית — או כמעט-טבעית: היא צבעה את שיערה באדום לוהט. • בעת שהותו בלוס אנג'לס, לרגל זכייתו בתואר של אחד משחקני העתיד המבטיחים ביותר של הליגה קולנוע השנה, הוזמן היים (סאלח ש' באתי) טופול כאורח-כבוד של מועדון הפלייבוי החדש, שנפתח בשדרות סאנסט בהוליווד לפני שבועיים. מועדון זה שייך לרשת המועדונים האסקלוטיביים של ירחון הגברים הנוודי, והכניסה אליו היא רק לחברים המצויינים במפתח מיוחד. לטופול, שהגיע למועדון עם מוזמן אחר, אפרים קישון, ניתנו שתי שפנפות כליווי מיוחד. בדרך כלל אסורים הצילומים במועדון זה פלייבוי, לבד מאשר לצלמי הירחון. אך לאורחים מישראל ניתן היתר מיוחד כדי שהצלם הישראלי שבהיאו עמם, נתן ארי רה, יוכל להנציחם. התרשמותו של טופול: בניגוד לשם שיצא למועדון הפלייבוי, הרי השפנפות שם הן כנורות חנוכה — לראייה בלבד, אך אסור להשתמש בהן. • יותר מכל הנוכחים בהצגת המחזמר אן להצליח בעסקים מבלי להתאמץ, תמה כוכב ההצגה ג'וקי ארקין על הביקורת שצינו כי

שפיגל עושה "נא" לקהל

לבעוט, לא להבקיע

אחר הצליח לעכב את הוצאתו לאור של ספר בשם הזהחה, שנכתב על ידי סטודנט ירושלמי בשם ברוך גיטליס. גיטליס, לשעבר יושב-ראש הסדרות הסטודנטים מיטעם מפא"י, הודח בזמנו מכהונתו בעזרת חברי מפלגתו. בספרו חושף גיטליס תככים מפלגתיים של עסקנים ידועי-שם. הספר יופץ בקרוב, למרות דרישת המפלגה לנגנון יחשוף שערוריות בסניף מפא"י בחושיסתאן. • במחזה לאחר הנפילה המוצג בתיאטרון הקאמרי, יש קטע בו אומרת גילה אלמגור, המופיעה בתפקיד מאגי: "אני בעד הקומדי ניסטים מפני שהם בעד העניים, לא?". ברצף בו השמיעה גילה קטע זה בהצגת הבכורה נשמע באולם צחוק לגלגני. הנוכחים ססו בכך את ראשם לכיוון הצחוק, ראו את

האכזבה היתה גדולה משום שדווקא כי דורגלנים צעירים, שרובם משחקים עדיין בנבחרת הנוער הישראלית ושכמה מהם נמצאים רק בראשית התפתחותם, שיהקו בצורה כזו. דוגמה לכך יכול לשמש גיורא שפיגל, המקשר המוכשר של מכבי תל-אביב. הוא שחקן מישחק נירפה, החטיא את השער ביצורה משחעת. קהלי, בעיקר קהל אוהדי תל-אביב שמי לא את היציעים, לא יכול היה להבלוג על זעמו נוכח עצלותו של הכוכב הצעיר. כאשר חף על פניהם נקראו לעברו ביטויים חריפים. שפיגל הצעיר סבר כנראה שהוא יכול כבר לצמצף על קהל אוהדיו, הדגים לפניהם "תנועה מורחית".